

de efter det andet, er jo, at hver gang man indfører dem på et nyt område, har Dansk Folkeparti ti andre områder, hvor det efter Dansk Folkepartis opfattelse er indlysende at indføre minimumsstraffe.

Undertiden kan det jo blive svært at argumentere imod det nye, hvis man har accepteret det gamle. Så jeg synes, at de partier, som principielt er imod minimumsstraffe, men som alligevel med jævne mellemrum støtter dem, skulle overveje, hvornår det er, man er kommet dertil, hvor der skal siges stop. Jeg kan forstå, at det skal der ved det her beslutningsforslag, men vi har jo set andre eksempler, hvor modstanden også var stor, indtil debatten havde rullet et stykke tid. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg sådan set synes, at Dansk Folkeparti grundlæggende har ret i én ting – også i nogle flere ting, når vi kommer længere ned i forslaget – men én ting har man i hvert fald grundlæggende ret i, og det er, at der er grund til at se samlet på dyrevelfærdslovgivningen i Danmark. Og det er der sådan set præcis af den grund, hr. Tom Behnke nævnte, nemlig at det har vist sig, at den generelle dyrevelfærdslovgivning på trods af en tidligere konservativ ministers gode hensigter har vist sig på en række områder at være utilstrækkelig. Det er jo derfor, man har indført særlovgivning på en række områder. Enhedslisten har også fremsat en række forslag til skærpelse af særlovgivning, særlig i forbindelse med produktionsdyrenes vilkår.

Det er givetvis rigtigt, at når man ser et behov for at lave særlovgivning i forhold til stort set alle dyr, er det måske et udtryk for, at den generelle dyrevelfærdslovgivning er for slap, og at det godt kan være, at man skal se på det. Det synes vi faktisk i Enhedslisten ville være en fornuftig ting at gøre.

Jeg er sådan set også enig i, hvad hr. Tom Behnke også var inde på, at det sådan er et område, der egner sig godt til følelsesmæssig argumentation. Det gør jo ikke nødvendigvis området mindre vigtigt, at det involverer folks følelser, måske tværtimod. I hvert fald har jeg da i min umiddelbare erindring eksempler på konservative ministre, som har været i stand til at vise mange følelser i den her slags sager; en af dem havde endda så travlt med at få afsagt domme over en vognmand i Danmark, at det kostede den danske stat et millionbeløb i erstatning bagefter. Så det må hr. Tom Behnke jo have et godt kendskab til fra sit eget parti.

Når vi kommer til de konkrete elementer i Dansk Folkepartis forslag, er det også min opfattelse, at det, vi vel kan gå efter, er at lave et lidt grundigt udvalgsarbejde, hvor vi får undersøgt nogle af tingene lidt mere og måske også kan ende med en beretning.

Så vil jeg om de skærpede straffe sige, at et argument, som går ud på, at de fleste vistnok synes, at der er brug for hårdere straffe, ikke helt er nok til os. Vi vil sådan set godt have nogle argumenter for, hvordan det skal hjælpe, det synes vi faktisk er en vigtig ting.

Til det, der handler om foie gras, vil jeg sige, at det altså åbenbart er det standpunkt, at det indre marked er det vigtigste, og at vi aldrig nogen sinde kan fravige det indre marked, uanset hvad det handler om, som for tiden er det fremherskende her i Folketinget. For det er jo konsekvensen af fru Marianne Jelveds standpunkt. Og det synes jeg at man i hvert fald hos Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF skulle overveje om er sådan, nemlig at det indre marked altid er det, der skal være det bestemmende, eller om der også kunne tages andre hensyn, og at der måske kunne være en idé i i nogle situationer at lade de enkelte lande gå foran. Jeg tror godt, at man kan indrette reglerne sådan, at B&O-fjernsyn ikke kan sidestilles med dyr, men det er muligt, at det er umuligt i forhold til EU-regler; der er mange ting, der er umuligt dér.

Derudover indeholder det beslutningsforslag, som ligger fra Dansk Folkeparti, en række forslag, og jeg er sådan set enig med dem, som sagt, at det er lidt uklart, hvorvidt det vil hjælpe, og hvor stort det problem er, som det skal afhjælpe. Men jeg mener, at det vel også er det, vi har udvalgsarbejdet til at finde ud af. Hvor mange af de store og vigtige problemstillinger, forslaget berører, er rent faktisk så store, at vi skal til at lave lovgivning på området? I den udstrækning, hvor der er tale om det, må vi jo så prøve at se, om vi kan lave en beretning, der kan opfordre justitsministeren til at arbejde med et samlet lovforslag om dyrevelfærd.

Vores udgangspunkt er i hvert fald, at vi faktisk synes, at meget taler for, at man nu gennemgår dyrevelfærdslovgivningen med henblik på at se, om man ved at gennemføre nogle stramninger på det generelle område kunne gøre det mindre nødvendigt at lave særlovgivning på alle mulige og umulige områder, for det er vi sådan set meget enig i ikke nødvendigvis er den rigtige vej at gå.